

Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d s

framställning till Ålands landsting med förslag

N:o 20/1946.

till landskapslag angående ändring av landskaps-

- lagen om kommunallag för landskommunerna i land-

skapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

I händelse landskapsnämndens i framställning N:o 16/1946 gjorda förslag angående antagande av lagen om förskottsuppbörd till de delar sagda lag berör kommunalskatt och folkpensionspremie av Landstinget antages att gälla jämväl i landskapet Åland, kommer detta att betinga särskilda ändringar av stadgandena om kommunernas hushållning såväl beträffande landskommunerna i landskapet som Mariehamn. Enligt gällande stadganden angående kommunalförvaltningen anses nämligen den kommunalskatt, som under finansåret påföres skattskyldig med stöd av föregående års inkomster, för finansårets skatt. Övergången till förskottsuppbörd av kommunalskatt vid inkomstkällan innebär emellertid, att de medel, som inflyta genom beskattningen, uppbäras av den skattskyldige redan samma år inkomsten erhållits, ehuru det slutliga fastställandet av skatten verkställs efter årets slut. Under sådant förhållande, och då det icke kan anses ändamålsenligt, att de medel, som under ett visst år genom förskottsupp-

börd inflyta till kommun, betraktas såsom skatteinkomster först för följande år, föreslås, att i landskapslagarna om kommunalförvaltning såväl för landskommunerna som för Mariehamn sådana ändringar företagas, att det belopp, som kommunal- eller stadsfullmäktige för finansåret beslutat uppbringa medelst beskattning, skall fördelas till utgörande av dem, som under sagda finansår varit skattepliktiga i kommunen, och att härvid de skattskyldigas skattbara inkomster under finansåret skola utgöra fastställningsgrund för skatten. Dessutom föreslås, att i landskapslagarna intages ett stadgade om, att som finansårets skatt skall anses jämväl det förskott, under finansåret innehållits eller uppburits av de skattskyldiga. I regeringens proposition till Riksdagen föreslogs, att under det första året, då lagen om förskottsuppbörd träder i kraft, av de skattskyldiga icke skulle uppbäras någon annan kommunalskatt än förskottsskatten. Riksdagens lag- och ekonomiutskott ansåg likväl, att förskottsskatt icke kan uppbäras till lika stort belopp som de beskattningsbara inkomsterna skulle förutsätta, varför utskottet föreslog, att redan från år 1947 hos de skattskyldiga skulle uppbäras en erforderlig utjämningskatt. Den skulle icke vara större än det belopp, som för utgifternas bestridande är av nöden att uppbäras

hos kommunens medlemmar utöver vad kommunen i kommunalskatt för finansåret är berättigad att erhålla i förskottsbetalning av staten jämlikt lagen om förskottsuppbörd och att jämlikt sagda lag såsom förskott uppbära hos de skattskyldiga. Det första året komme uttaxeringen per skattöre sålunda att vara mycket låg i det fall, att förskottsskatten, såsom det måste förutsättas, skulle täcka största delen av den kommunalskatt, som jämlikt budgeten skall hopbringas för finansåret. Följande år skulle det i budgeten anvisade belopp, som skall erläggas, inflyta på samma sätt, men därvid borde för de skattskyldiga såsom avkortning räknas, vad hos dem med stöd av lagen om förskottsuppbörd för kommunalskatten innehållits eller debiterats. Då uttaxeringen per skattöre för under år 1946 erhållna inkomster kommer att vara låg, ansåg utskottet rättvisan kräva, att såsom kommunen tillkommande extraordinarie skatt borde debiteras, vad den skattskyldige under år 1946 haft i inkomst genom gåva, arv eller testamente eller såsom vinst, erhållen genom tillfällig försäljning av fast eller lös egendom. Denna extraordinarie skatt borde fastställas sålunda, att den annars fastställda skatten skulle höjas med ett belopp, som motsvarar den skatt, vilken skall erläggas jämlikt den förskottsuttaxering per skattöre, som gäller år 1947.

Lagförslagen antogs även av Riksdagen i den form lag- och ekonomiskutskottet föreslagit.

Såsom tidigare framhållits betingar ett antagande av lagen om förskottsuppbörd att gälla jämväl i landskapet Åland motsvarande ändringar av landskapslagarna angående kommunalförvaltning som i rikslagstiftningen. På grund härav får landskapsnämnden vördsamast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting tagit nedanstående

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

I enlighet med Ålands landstings beslut skola 73, 74 och 75 § landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, 74 § sådan den ändrad lyder i landskapslagen den 22 februari 1946 angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930, erhålla följande ändrade lydelse:

73 §.

För varje finansår skall fastställas budget. Finansåret sammanfaller med kalenderåret.

I budgeten skola upptagas det föregående årets uppskattade behållning eller brist, det uppskattade belopp av under det föregående året verkställda förskottsinnehållanden av skatt, som vid den slutliga redovisningen erhålles av staten, egentliga utgifter och inkomster samt särskilt kapitalutgifter och -inkomster för finansåret. Till utgifter hänföres jämväl anslag för oförutsedda behov, reserveringar för vissa emotsedda behov, överföringar till fonder och avskrivningar.

Uti budgeten skola anvisas för utgifternas bestridande erforderliga medel, och skall det belopp, som för bestridande av godkända utgifter måste hopbringas av kommunens medlemmar, fastställas som kommunalskatt för finansåret.

Utan hinder av vad i 2 mom. är sagt kan beträffande kommunala affärsföretag i budgeten upptagas enbart deras vinst eller förlust.

Vid grundande av fasta fonder skola fullmäktige för desamma antaga stadgar, innefattande föreskrifter angående fondernas ändamål och förkovrande samt deras användning och förvaltning i övrigt, och kunna sådana fonders egna utgifter och inkomster lämnas utom budgeten.

Budgetförslaget uppgöres av kommunalnämnden. De särskilda styrelserna

eller personer, vilka blivit tillsatta för vissa verkställighets- eller förvaltningsåtgärder, äga i god tid till nämnden avlämna specialförslag för finansåret över de utgifter och inkomster, som till deras förvaltning höra.

74 §.

Budgetförslag bör vara så tidigt uppgjort, att detsamma vid kommunalfullmäktiges sammanträde i november eller december månader, varom stadgas i 18 §, kunna till granskning framläggas. Sedan denna föresiggått, samt frågor om nya utgifter, vilka i förslaget förekomma, blivit avgjorda, skall detta jämte kommunalfullmäktiges beslut överlämnas till kommunalnämnden, som har att i förslaget införa av fullmäktige beslutna ändringar och tillägg samt ofördröjligen på grund av det fastställda budgetförslaget upprätta debiterings- och uppbörds längd. Därvid bör den del av i 73 § omförmälda kommunalskatt för finansåret, som kommun ej är berättigad att erhålla av staten såsom förskottsbetalning i enlighet med lagen om förskottsuppbörd eller i stöd av sagda lag uppbära såsom förskott av de skattskyldiga, i början av finansåret till utgörande fördelas på dem, vilka under föregående finansår varit skattskyldiga medlemmar av kommunen. Sen tidigt skall på dessa skattskyldiga till utgörande fördelas kommu-

nalskatten för det närmast föregående finansåret, minskat med den del, som av densamma i förskott uppburits eller debiterats vid under föregående år verkställd beskattning.

Kommunalnämnden skall, sedan prövningsnämndens arbete avslutats och efter det debiteringen av det i 34 § lagen om förskottsuppbörd omförmälda förskottet förrättats, verkställa den i föregående moment omförmälda egentliga debiteringen. Härvid skall envar skattskyldig tillräknas såsom avkortning, vad för hans vidkommande i stöd av lagen om förskottsuppbörd för kommunalskatten innehållits eller påförts.

Finnes i kommun skatteutjämningsfond, kunna fullmäktige på framställning av kommunalnämnden antingen i samband med handläggningen av budgetförslaget eller senare, innan det belopp, som enligt 1 mom. skall uppbäras per skattöre, fastställts, i stadgad ordning och med iakttagande av fondens stadgar besluta om förhöjning av det belopp, som skall uttagas genom beskattning i syfte att öka skatteutjämningsfonden, eller om sänkning av detta belopp genom anlitan- de av sagda fonds tillgångar.

Det belopp, som enligt verkställd fördelning skall uppbäras per skattöre, kan av kommunalnämnden höjas med högst femtio penni.

Debiterings- och uppbördslängden skall innehålla uppgift på varje skattskyldigs namn och bostad samt det honom påförda antalet skatteören och den härför beräknade skatten ävensom det belopp, vilket för skattens erläggande som förskott uppburits eller debiterats. Längden skall jämväl innehålla särskilda kolumner för erlagda och oguldna skatter.

Denna landskapslag träder i kraft den 1 januari 1947. För år 1946 skall i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland avsedd taxering verkställas på sätt i 74 och 75 §§ i denna landskapslag samt 76 och 77 §§ i förenämnda landskapslag av den 21 augusti 1930 föreskrivits den del av kommunalskatt för 1947 debiteras, som kommun ej är berättigad att under sagda år erhålla av staten såsom förskottsbetalning i enlighet med landskapslagen om förskottsuppbörd eller att i stöd av sagda lag uppbära såsom förskott av de skattskyldiga. Har skattskyldig under år 1946 haft inkomst på grund av gåva, arv eller testamente eller vinst genom tillfällig försäljning av fast eller lös egendom, skall därför påford skatt höjas med ett belopp, motsvaran-

de den skatt, som bör erläggas för sagda inkomst enligt den för år 1947 gällande förskottattaxeringen per skatteöre. Sålunda fastställd förhöjning betraktas såsom extraordinarie inkomst för kommunen.

Mariehamn den 7 november 1946.

På landskapsnämndens vägnar:

Rickard Handfjär.

St. Thomsen.